

concurrerende Landeveie i deres hele Udstrækning er i een samlet Haand, uden hvilket det vil være forbundet med de største Vanskeligheder at tilveiebringe de Betingelser for Benyttelsen af Landrouten, som kunne muliggjøre dennes Concurrence med Vandrouten.

I Henhold til disse almindelige Bemærkninger anseer Mindretallet det for en af de allervæsentligste Fordele ved Regjeringens Forslag, at det tilveiebringer een samlet Bestyrelse af samtlige danske Baner paa den eneste Maade, hvorpaa dette for Tiden er muligt. Medens Fleertallets Betragtninger gaae ud paa at nære den provindsielle Adspaltelsesaaend, som det søger at forskjønne ved at henvæne den „provindsiel Patriotisme“, paa at adskille og dele det, som allerede er smaat og deelt nok, gaaer Regjeringens Forslag ud paa saa meget som muligt at samle og forene det Adskilte, og denne Bestræbelse fortjener uden Tvivl den kraftigste Understøttelse af den lovgivende Magt. Fleertallet frygter nok for, at denne Samling skal blive for stor, og at det sjællandske Jernbaneselskabs Forretning skal blive for omfattende, naar det tillige skulde overtage Driften af de jydsk-sjyenske Baner, men det overseer, at det Banenet, som i saa Fald vilde blive det underlagt, selv om det havde faaet den Fremtidsudvikling, som Fleertallet stiller i Udsigt, dog vilde blive lille i Sammenligning med de Banenetter, som ere underlagte flere fremmede private Selskaber, s. Ex. de store franske private Jernbaneselskaber.

Fleertallet indrømmer vel, at der med Antagelsen af Regjeringens Forslag vilde være vundet Noget fremfor den nuværende Tilstand, men det mener, at de af Staten forbrede Offre vilde være for store, og det nævner som saadanne, at der forbres en Rentegaranti, „der sikrede Selskabet imod ethvert Tab af Driften“ og at Selskabets Udløsning senere ifkun skulde kunne skee imod „Udløsning af Actier og Gjældsbreve til pari til Beløb af 18 Millioner Rigsdaler.“ Herunder skjule sig tvende væsentlige Feiltagelser. Den Rentegaranti, som forbres, angaaer ifkun 4 pCt. af den Capital, som skal tilveiebringes for at erhverve de jydsk-

sjyenske Baners Driftsactier og anskaffe det der til fornødne Driftsmateriel, forsaavidt Selskabets egne Midler ikke strække til for at dække Renten. Saafernt de sjællandske Jernbaneactier, saaledes som det nok tør antages for sandsynligt, vedblivende vilde give 5 pCt. Rente og Udbytte, medens der ifkun af Staten er garanteret Ihendehaverne 4 pCt., er der et Overskud af 1 pCt. eller ca. 63,000 Rd. aarligt, hvormed Selskabet selv garanterer Rente af de jydsk-sjyenske Baners Driftscapital, forinden der bliver Spørgsmaal om Statens Rentegaranti. Denne bliver derved uden Tvivl ganske nominal, medens Selskabet selv ingenslunde herved er sikret imod ethvert muligt Tab af Driften. — Saafernt Staten efter Regjeringens Forslag vil udløse det sjællandske Jernbaneselskab, da vil den ifkun have at indløse Selskabets Actier med ca. 6,300,000 Rd., medens Selskabets Prioritetsgjæld er uopsigelig fra Creditors Side, og saaledes vilde vedblive uforandret at hvile paa Banerne, naar de gik over i Statens Eie; der vilde saaledes ingenslunde være at udstede nye Statspapirer til Indløsning af denne Gjæld, saaledes som af Fleertallet er forudsat, og Actiernes Indløsning til Paricours vilde efter al Sandsynlighed saa langt fra være en Byrde for Staten, at den endog uden Tvivl vilde blive en god Finantsoperation, da det neppe kan betvivles, at de til den Tid vilde have en større Værdi end deres paahdende Beløb. Den Staten ved Lov af 27de Februar 1852 forbeholdte Ret til at indløse Actierne til pari er i det Mindste hidtil ikke anseet for en Fordeel for Actionairerne, men for en i Statens Faveur fastsat Bestemmelse.

Den Sætning, at et privat Selskabs sande Interesse i det Væsentlige falder sammen med det Almenes Interesse, forsaavidt angaaer Driftens Ledelse, er saa vidtløftigt udviklet ved Sagens Behandling i Thinget, at Mindretallet ikke skal komme tilbage hertil, men det troer dog at burde bemærke, at de Exempler, som Fleertallet har anført for at vise, at dette ikke er Tilfældet, tilbeels ere meget uheldige. Naar det saaledes har anført, at naar det sjællandske Jernbaneselskab overtog Driften af de jydsk-sjyenske Baner, maatte det være „dets natur-